

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
PROKURATOR KRAJOWY

Do druku nr 1652

Warszawa, dnia 26.07. 2017 r.

PK I BP 0280.157.2017

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu

27.07.2017

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Stanisław Paweł Kluczyński

W odpowiedzi na pismo z dnia 20 czerwca 2017 r., nr GMS-WP-173-162/17, dotyczące *prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy — Kodeks wykroczeń* przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 *ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. — Prawo o prokuraturze*, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Cel przedstawiony w uzasadnieniu projektu zasługuje na aprobatę. Zasadne jest również umieszczenie projektowanej regulacji w art. 66 Kodeksu wykroczeń. Projektowana regulacja nasuwa tym niemniej uwagi merytoryczne.

Wątpliwości budzi użyte znamię czasownikowe czynu zabronionego, to jest, wyraz „blokuje”. Nie jest to wyraz, który wskazywałby jednoznacznie, jakie zachowanie jest penalizowane. Z uzasadnienia wynika, że projektodawca miał na myśli sytuacje, kiedy sprawca bez uzasadnienia więcej niż raz telefonuje na numer alarmowy. Byłoby zatem wskazane posłużenie się takim właśnie znamieniem opisowym, gdyż w przeciwnym wypadku praktyka sądowa będzie musiała rozstrzygać, czy np. jednokrotnie nieuzasadnione wykonanie połączenia jest już

„blokowaniem”, albo czy przez „blokowanie” należy rozumieć na przykład wykonanie połączenia, podczas którego osoba telefonująca zgłasza zdarzenie alarmowe w sposób bardzo rozwlekły, przedłużając rozmowę. Należy bowiem zauważyć, że użyte w projekcie określenie „bez uzasadnienia” odnosi się wyłącznie do blokowania numeru, nie zaś do zasadności lub niezasadności samego skierowania połączenia, czyli dokonania zgłoszenia alarmowego. Może więc dojść do sytuacji, gdy zgłoszenie alarmowe będzie zasadne, lecz „blokowanie” — niezasadne. Ponadto nie jest jasne, czy „blokowanie” jest czynnością formalną czy skutkową, to jest, czy dla zaistnienia odpowiedzialności za wykroczenie numer alarmowy musi, wskutek działania sprawcy, zostać realnie zablokowany, stając się niedostępny dla innych telefonujących osób.

Wątpliwości nasuwa również fakt, że „blokowanie połączenia” jest objęte zarówno zamiarem bezpośrednim, jak ewentualnym. Aby nie wywoływać niepotrzebnych obaw przed odpowiedzialnością za wykroczenie, wskazane byłoby penalizowanie tylko czynu popełnionego z zamiarem bezpośrednim.

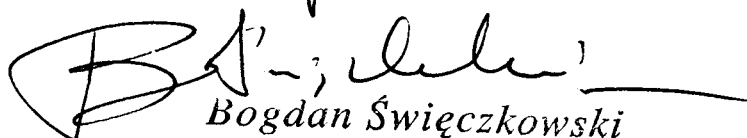
Ponieważ możliwe jest utrudnianie pracy systemu poprzez kierowanie wiadomości sms, należy rozważyć, czy projektowany przepis nie powinien uwzględniać również i tej formy działania sprawcy.

Proponuję zatem, aby — przy uwzględnieniu terminologii użytej w art. 20 ust. 1 pkt 2 *ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego* — projektowany przepis wskazywał, że wykroczenie popełnia ten:

- kto, chcąc utrudnić prawidłowe funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego, kieruje bez uzasadnienia połączenia telefoniczne lub wiadomości tekstowe do numeru alarmowego.

Jeżeli w ocenie projektodawców konieczne jest objęcie zakresem przepisu również działania z zamiarem ewentualnym, odpowiedzialności powinien podlegać ten:

- kto umyślnie utrudnia prawidłowe funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego, kierując bez uzasadnienia połączenia telefoniczne lub wiadomości tekstowe do numeru alarmowego.

2 *paragrafem*

Bogdan Świączkowski